

dem og atter at opføre dem. Det er jo et Materiale, som har sin store Værdi paa selve Stedet, og ville vi derfor endelig nedbryde dem, saa vil jeg dog tillade mig at henstille til Overveielse, om man da ikke hellere skulde sælge dem paa Stedet og da, i Følge en særlig Bevilling, opføre en tilstrækkelig Dækning for Kanonerne her i Byen — Jeg skal ikke ytre mig med Hensyn til Undringsforslaget: Nr. 59 om Bygningen af et Lorpodstib eller upantsrede Kanonbaade. Jeg har endnu ikke nogen bestemt Mening om min Stilling til dette Forflag, men vil med Hensyn til Afstemningen derover lade mig belære af den Forhandling, der finder Sted her i Thinget.

Ordføreren (Holstein): Jeg tror, at den ærede sidste Laler noget overdrev Betydningen af de smaa Foranstaltninger. Jeg vil ikke tale om Træmagasinerne, men nærmest om Betydningen af det, at man gjør Brøvesten færdig. Der- som det ærede Medlem havde sagt, at, hvis vi bygge et indre Fort, kunde deraf følge et ydre Fort, deraf Landbefæstningen og deraf atter Forsvarsplanen, saa vilde jeg ikke gjøre Indvendinger imod denne Betragtningssaaende; men det ærede Medlem maa huske, at der er bygget to Forter færdige og begyndt paa et tredje, og om dette tredje skal fuldføres i eet i Stedet for i to Aar, til lægger han saa stor Betydning (Berg: Nei!). Det ærede Medlem siger Nei. Jeg veed godt, at han ubetinget vil standse Bygningen af disse Forter og gaa videre med Hensyn dertil end vort Forflag ved 2den Behandling. Det ærede Medlem for Horsens (Wajer) vil altsaa tillægge det, at et Fort gjøres færdigt i eet Aar i Stedet for i to, saa afgjørende Betydning, at det drager med sig Bygning af en ydre Forttræffe, en Landbefæstning og hele Forsvarsplanen. Der har han ganske vist lagt en Vægt paa en King, som er for lille til at bære denne Vægt. Dette er ogsaa i Strid eller stemmer ikke med Folkethingets tidligere Stilling. Det ærede Medlem maa erindre — og det siger jeg ogsaa til andre Medlemmer, der have talt om Fortet, særlig til det ærede Medlem for Grenaa (Bønløffe) — at Folkethinget altid har fastholdt, at Spørgsmaalet om de bestaaende Søforters Udvikling var Noget, man holdt udenfor Spørgsmaalet om Forsvarsplanen, og den sidste Udtalelse, som Folkethinget har fremsat om, hvad det var villig til at give til en Forsvarsplan, vedrørte heller ikke vore Søforter, idet det den Gang blev erklæret af Folkethinget, at det var villigt til at give 30 Millioner til en Forsvarsplan, der ikke var bygget paa nye faste Forter. Men dette er ikke nye Søforter, men gamle Forters Reparation. En saadan har bestandig været forudsat at skulle opføres væsentlig paa Finantsloven, og den ville vi fra vor Side ikke betragte som staaende i Forbindelse med Forsvarsplanen, navnlig af den simple Grund, at den ikke præju-

dicerer nogen af de Forsvarsplaner, der var Tale om, idet samtlige Forsvarsplaner, som fra vor Side er opstillede, gik ud fra, at man skulde forbedre og forstærke disse Forter og bevare dem; de bestaaende Forter udgjøre Led af vor Forsvarsplan ligesom af Regeringens. Ved 2den Behandling har der heller ikke været Spørgsmaal om, hvorvidt disse Forter skulde bevares eller ikke, men kun — og det tillod jeg mig at fremhæve, — om det var rigtigt at foretage en Forstærkning eller Forbedring af disse Forter paa et Tidspunkt, hvor det var tvivlsomt, om man ikke blev nødt til at kaste samtlige Kasematter til, og om det ikke var rigtigt at foretage Forstærkningen af Forterne saa langsomt som muligt eller slet ikke foretage dem. Dette maa jeg fra Flertallets Side hævde med Hensyn til vort Undringsforslag. Den Betragtning, som blev lagt til Grund ved 2den Behandling, og den, der nu lægges til Grund, stille sig ikke fra hinanden, saaledes som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) vil gjøre gjældende paa den Maade, at der ved den ene skulde være Tale om et Krigsbudget og ved den anden om et Fredsbudget. Dette er ikke Tilfældet. Det ærede Medlem søgte saaledes at forandre eller forstærke Karakteren af det af os forelagte forandrede Budget, at man maatte faae dette Indtrykt, og det ærede Medlem havde vist selv den Tro, at det, vi foreslaa, er ligefrem Krigsbudget, men deri har det ærede Medlem fuldstændig Uret. Jeg veed ikke, hvorfra han har faaet dette, fra min Side sikker ikke; der er ikke fra mig kommet det Mindste, der berettiger dertil. Den Betragtning, der ligger til Grund for den Indrømmelse, vi nu have gjort paa Budgettet efter 2den Behandling, er den, at Stillingen i Europa er saaledes, at man ikke som før kunde nogenlunde sige sig selv, at der ingen Nødvendighed eller Sandsynlighed var for en europæisk Krig; tværtimod er der nu Nødvendighed for, at en europæisk Krig kan bryde ud, og der er altsaa en ligefrem Forpligtelse for ethvert Land til at have sit Materiel i en saadan Orden, at det ikke skal staa fuldstændig værgeløst, hvis noget Saadant indtræder. Dette er en væsentlig anden Ting end det, som det ærede Medlem vil hævde, at vi ville Krigsbudget. Og, sagde det ærede Medlem, hvis De ville have Krigsbudget, saa maa De give meget Mere, saa maa De give ikke blot Alt, hvad Ministeren forlanger, men Mere til. Der er imidlertid ikke fra vor Side Tale om Krigsbudget, men kun om, hvad der er nødvendigt under de nærværende Forhold, som Enhver — det kan siges, uden at vi sætte Danmarks Selvstændighed eller Rigsdagens Værdighed paa Spil — maa indrømme ikke ere fredelige. Det ærede Medlem gjorde gjældende, at naar man herfra udtaler Frygt for en mulig Krig, var dette en foruroligende Udtalelse, og det ærede Medlem fra Ringsled (Zahle) kaldte det en Trusel, et udfor-